

[Arbejdsministeren]

erhvervsliv. Men som forslaget ligger på bordet her, må regeringen afvise det.

Ole Vagn Christensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Klaus Hækkerup, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det beslutningsforslag fra SF, som vi skal behandle i dag, omhandler økonomisk demokrati. Historisk interessant er det, at SF i 1979 spillede en rolle, der forhindrede, at økonomisk demokrati blev indført i Danmark. Tiden og problemerne har ikke stået stille, og der er foregået en del siden 1979. Det, vi også i Socialdemokratiet har måttet gøre, er at se på, hvordan vi bedst løser de reelle problemer. Vi mener, arbejdsmarkedets pensioner har været en god, medvirkende faktor hertil, og vi mener ikke, SF gør det med dette forslag.

Vi lever i et samfund, hvor det altoverskyggende problem er den store arbejdsløshed. Der er brug for aktive investeringer i arbejdspladser, og lønmodtagerne bør selvfølgelig have indflydelse på disse investeringer, hvis det er deres penge, der bliver investeret. Det ser vi med hensyn til ATP, vi ser det med hensyn til LD, og vi vil også se det, når de mange forskellige arbejdsmarkedspensionsordninger for alvor kommer i gang. Her bliver der mulighed for at investere i gode, bæredygtige projekter uden tvang om, at der skal investeres lige meget i alle virksomheder.

Det er her, vi mener, at SF's middel til at fremme økonomisk demokrati er forkert. Lønmodtagerne får reelt ingen valgmulighed. Der skal investeres i deres egen virksomhed, og da det er virksomhedens egne penge, tilføres der ikke yderligere midler, som eventuelt kunne sætte ny beskæftigelse i gang.

Vi har netop fået en redegørelse om den medarbejderaktieordning, som blev indført i 1987, og det ville være synd at sige, at mulighederne er blevet overrendt. 14 ordninger blev godkendt i 1991, og i de foregående år var tallene 6, 10 og 20. Af disse ordninger er adskillige gengangere, så der er måske 30-35 virksomheder, som gennem 4 år har benyttet denne ordning.

I Socialdemokratiet mener vi derfor, at vi bedst fremmer økonomisk demokrati ved fortsat at styrke arbejdsmarkedspensionsordningerne og sørge for, at der bliver investeret mest

muligt på de områder, hvor der er mulighed for at skabe ny vækst og udvikling – med andre ord nye arbejdspladser. Vi kan ikke støtte dette forslag, da vi mener, det i øjeblikket er bedst at koncentrere kræfterne om mulighederne for arbejdsmarkedspensioner for at styrke arbejdsmarkedet og den beskæftigelsesmæssige indsats, som vi alle har så hårdt brug for.

Derfor endnu en gang: Jeg synes, man fra SF's side burde virke med i tankegangen om arbejdsmarkedspensionerne i stedet for at kaste et nyt forslag på bordet og vel at mærke et forslag, som, hvis det blev gennemført, ville betyde, at man lukkede for nogle af de mere konstruktive muligheder.

Jens Jørgensen (KF):

Det Konservative Folkeparti afviser SF's forslag til folketingsbeslutning. For os er det meget vigtigt, at man på alle niveauer styrker muligheden for at skabe beskæftigelse. Det gør man ikke med dette forslag.

Der står i forslaget, at man fra 1995 vil overføre ½ pct. af promsgrundlaget til en form for lønmodtagernes kollektive ejendom. Det skal så kunne kanaliseres tilbage til virksomheden igen. Det betyder, at det stadig væk er kollektiv ejendom, og man fratager dermed totalt set det pågældende firma en del af kapitalen. Beløbet skal stige med ½ pct. årligt op til 3 pct.

Det drejer sig om et beløb, som skal betales af firmaer med mindst én lønmodtager ansat. Hvordan kan man tro, at små virksomheder, der i øjeblikket er helt i bund, og hvor hver eneste dag er en streng og hård overlevelsesproces, skulle kunne forbedre deres situation ved, at der nu skal indbetales til en fond?

Jeg kan godt se én lille form for ny beskæftigelse i det, og det er den administration, det må medføre, når beløbet skal overgå fra firmaeje til kollektiveje og kanaliseres tilbage igen, stadig væk som kollektiv ejendom.

Vi har megen forståelse for begrebet medarbejderaktier, som jeg har nævnt det tidligere i dag, og megen forståelse for frivillighedstanken og det personlige ansvar. Men dette med, at man skal forlange af firmaer med helt ned til én ansat, at de skal aflevere en sum penge til noget kollektivt, der så kan administrere på firmaets vegne, vil jeg have lov at sige ligeud er en syg tankegang, og det er en tankegang, som dette samfund ganske enkelt ikke har råd til,